

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Abdiae Babyloniae Primi Episcopi Ab Apostolis Constitviti,
de historia certaminis Apostolici, libri decem**

Abdias <Babylonius>

Coloniae, 1576

VD16 B 5299

Gesta Sancti Matthiae Apostoli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45288

alijs latius, tum eloquentius explana-
re stilumq; rusticum lima urbana de-
centius expolire. Dominus te incolu-
men nobis custodiat, pater charissime:
Amen.

GESTA SANCTI
MATTHIAE APO-
stoli.

*Patria.
B. Matth.*

*Parentes
Apostol.
Deo homini-
busque grati*

*Matth. ety-
mologia.*

Gitur gloriosissimus Apo-
stolus Domini nostri Iesu
Christi, Matthias, de tribu
Iuda, ciuitate Bethlehem,
illustri prosapia oriundus fuit. Pa-
rentes autem illius cum multis diui-
tijs & nobilitate generis insignes, tu
venerandi apud Deum homines mo-
rum venustate pollebant. Vnde verè
illis diuinitus concessum fuisse cre-
ditur, vt religiosi parentes, religiosio-
rem ex se filium procrearent. Natum
itaque puerum Matthiam, quod in
nostra lingua Dei paruus, siue dona-
tus, sonat, nuncupauerunt: quem tum
ab annis puerilibus diuinæ legis in-
stitutionibus statim manciparunt.
Ad pedes namque Simonis, summi &
incom-

incomparabilis viri, atq; tunc tempo- *Præceptor*
 ris in lege Molaica doctissimi, prima *Apostol.*
 legis elementa perceperat. Diuina si-
 quidem cooperante gratia, omnem in
 breui legis & Prophetarum scienti-
 am comprehendit. Studebat iam in
 ætate tenera, maiorū imitari exēpla,
 diuinæ legi iugiter incumbere, lasci-
 uic sensum non impendere, sed annos
 pueriles morum vincere maturitate.
 Proinde adolescens factus, crebris *Studijs de-*
 disputationibus examinatus, non so- *ditus à pue-*
 lum condiscipulis, sed ipsi magistro *ritia.*
 suo mirabilis habebatur. Quippè qui
 licet eruditissimus esset, nullatenus
 tamen extollebatur, sed iuxta sui no-
 minis etymologiam, verè se paruum
 & humilem exhibere nitebatur: illud
 semper memorans: *Modestia S.*
 Quanto maior es, *viri.*
 tanto magis humilia te in omnibus.
 & illud viri sapientis. Superbū sequi-
 tur ignominia, humilem autem glo-
 ria. Erat igitur Beatus Matthias cor-
 pore mundissimus, animo purus, in
 soluendis sacræ scripturæ quæstioni-
 bus acutissimus, in consilio prouid-
 us, in sermocinatione nudus peni-
 tūs & expeditus. Informabatur sen-
 sim animo ad virtutē, vt esset ad intel-
 ligen-

*Laus Apo-
stol.*

*In numerū
discipulorū
à Christo de-
lectus est.*

Act. 1.

ligentiam habilis, ad misericordiam facilis, in prosperis non elatus, in aduersis constans & intrepidus. Satagebat, vt quod sensu perceperat, opere complere, & oris doctrinam manus assertione comprobaret. O beatum virum, qui sub vbera positus, opera lucis exercebat: qui legi subditus, virum gratiæ præferbat. O beatum virum, cuius laus non solū in Ecclesia sanctorum: sed quod mirificum magis est, in synagoga resonabat impiorum. Nam qualis quantusque æstimandus est fuisse, quem boni totius æmuli, iidemque damnatores eius, non desunt laudibus extollere? Vt igitur lucerna de medio legis ad candelabrum transfertur Ecclesiæ, vocatione Christi dignus habitus, Christum pauperem pauper ipse secutus, in sortem & numerum septuaginta duorum discipulorum ab ipso Domino designatus est. Completo deinde dispensationis Dñicę ministerio, incarnatione videlicet, passione, resurrectione & ascensione in cælos, surgens Petrus in medio fratrum dixit: (erat autē turba hominum ferè cētum viginti viri) Fratres, oportet impleri scripturā quā prædi-
xit

xit Spiritus sanctus per os David, de Iuda, qui fuit dux eorū, qui cōprehenderunt Iesum: qui numeratus erat in nobis, & sortitus est sortem ministerij huius. Et hic quidem possedit agrū de mercede iniquitatis, & suspensus crepuit medius, & diffusa sunt omnia viscera eius. Et notum factum est omnibus habitantibus Hierusalem, ita vt appellaretur ager ille Acheldemach lingua eorum, hoc est ager sanguinis. Scriptū est enim in libro Psalmorum: Fiat commoratio eius deserta, cuius non sit qui inhabitet in ea, & Episcopatum eius accipiat alter. Oportet ergo ex his viris qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intrauit & exiuit inter nos Dominus Iesus, incipiens à baptismo Iohannis vsq; in diem qua assumptus est à nobis, testem resurrectionis eius nobiscum fieri vnum ex istis. Et statuerunt duos: Ioseph, qui vocabatur Barfabas, qui cognominatus est iustus, & Matthiā. Et orantes dixerunt: Domine, qui corda omnium nosti, ostende quem elegeris ex his duobus, vnum accipere locum ministerij huius & Apostolatus, de quo prauaricatus

Iudas proditor.

Duo proponuntur ad electionem.

catus est Iudas, ut abiret in locum suum. Et dederunt sortes, & cecidit sort super Matthiam, & annumeratus est eum vndecim Apostolis. Dum ergo complerentur dies Penthecostes, accepta in linguis igneis gratia Spiritus sancti, dispersi erant Apostoli toto orbe terrarum. Tunc beatus Matthias ex decreto eiusdem Spiritus sancti, Iudæam in sortem prædicationis accepit. In qua, quemadmodum diuina gratia quosdam mancipans, amulorum in se liuorem accenderit, sermo sequens declarabit. Anno igitur post passionem Domini tricesimo tertio, plus minus, Anano iuniore, qui & Akauua, pontificatū adeptus, credens se opportunū tempus inuenisse, idem pontifex, aduersus discipulos Domini, Festo præside mortuo, & Albino adhuc in itinere constituto, concilium iudicum fecit: & quosdam deducens ad se, inter quos & fratrem Iesu Iacobum, tradidit puniendos. Qua tempestate beatissimus Apostolus Domini Matthias, verbū vitæ æternæ per circuitum Iudæis nunciabat, multosque filiorum Israël ad Deū signis ac prodigijs conuertebat. Cæcos namque illu-

*B. Matth.
ex spiritu
deligitur ad
Apostol.*

*Incipit affli-
ctio discipu-
lorum Iesu.*

*B. Matth.
nihilominus
annunciat
Euangelium
vitæ.*

illuminabat, læprofos mundabat, dæ-
 mones ex obsessis corporibus in Chri-
 sti nomine effugabat, claudis gres-
 sum, surdis auditum, mortuis quo-
 que vitam restituebat. Instruebat
 quod erat vitæ, quod morum, quod
 religionis: Moysen quidem sanctum
 prædicans, legem nihilominus om-
 ni cultu dignissimam, sed quæ sub pa-
 lea literæ maxima in se Christi &
 Ecclesiæ Sacramenta continebat.
 Christum denique ab ipso Moyse si-
 gnis & ænigmatibus præfiguratum,
 verbis propheticis annunciatum, in
 redemptionem generis humani mis-
 sum à Deo patre, per virginem mun-
 do innotuisse, diuinæ legis compro-
 babat testimonio. Plurimaque edif-
 ferens & interpretans illis, omnia
 signis potentissimis approbabat. Dū
 ergo in hunc modum circuiret vi-
 cos & castella, benefaciens, & annun-
 cians regnum Dei, deuenit in ciuita-
 tem Galilææ nomine Galim, quæ La-
 tinè Giscala dicitur. Et introiens in
 synagogam, cœpit ex scriptura legis
 euāgelizare Christum Iesum. Illi autē
 nitebantur contrā ire sermonibus
 eius, blasphemijs & detestationibus
 male-

*Miracula
 eius.*

*Pseudopro-
 phetæ resi-
 stunt Apo-
 stolo.*

maledicentes nomini Sancto. Cum-
 que instantius ipse de Iesu sermonem
 faceret, illi zelo repleti, duxerunt eum
 vincientes, & nunciauerunt principi
 Sacerdotum & senioribus, dicentes:
 Condemnati illius Iesu, qui se filium
 Dei dicebat, discipulum comprehen-
 dimus, quem subuertentem plebem
 per synagogas & compita deprehen-
 dimus. Quid facto opus sit, consulite.
 Nos eum multis quaestionibus legis
 examinauimus, & inuenimus homi-
 nem contra legem agentem quidem,
 sed in ipsa lege peritissimum, qui &
 gloriatur Simonem se habuisse ma-
 gistrum. Nobilis est, genere illustris,
 & acceptus in plebe: quamobrem de-
 creuimus in illum nihil absque aucto-
 ritatis vestrae imperio praesumere.
 Quidam autem ex synagoga princi-
 pis dixerunt: Lex nostra, fratres, vt
 nostis, hominem non nisi ex sua con-
 fessione, seu testium veracium asser-
 tione condemnat: sicut scriptum est,
 In ore duorum vel trium testium sta-
 bit omne verbum, & absque testibus
 nemo punietur. At illi dixerunt: In-
 uenimus per synagogas eum auertē-
 tem populum, per totam Galilaeam
 con-

*Composita
 simulatio.*

*Accusatio
 summa.*

conuenticula facientem, circumferen-
 tem doctrinam Iesu Nazaræni, iudi-
 cio principum crucifixi. Denique non
 est vicus aut ciuitas, in qua nouam se-
 ctam non inuexerit homo perditissi-
 mus, qui in Moysem locumque san-
 ctum & legem blasphemare non timu-
 erit. Huius rei testes sumus. Ponti-
 fex Ananus dixit: Nomen illius edi-
 cite. Responderunt: Matthias, natus
 de Bethlehem Iuda. Pontifex dixit:
 Quoniam quidem non expedit no-
 bis, & generi nostro, sermonem de Ie-
 su propagari, adducatur, vt si qua te-
 merariè per ignorãtiam protulit, per
 pœnitentiam diluat: sin alias, pœnam
 præuaricationis incurrat. Abeuntes
 igitur cum ministris, pontificibus, &
 alijs principibus magistratum, addu-
 xerunt beatũ virum in conciliũ. Quem
 intuitus pontifex, ait: Scit omne con-
 ciliũ hoc, & orbis vniuersus, in quan-
 tum respublica nostra peruenerit op-
 probrium, non quidem culpis nostris
 exigentibus, sed paucorum qui ex no-
 bis exierunt peruersitate, præsidum-
 que Romanorum auaritia, vel vt cor-
 rectiũs dicam, seueritate. Fuerũt enim
 non nominandi quidam rerum no-
 uarum

*Rhetoricis
 coloribus in-
 struata ora-
 tio, Pontifi-
 cis Anani
 aduersus B.
 Matthiam.*

P

uarum

uarum cupidi, sectas adducentes, per quos quot millia Iudæorum peruersa sint, quot à Romanis principibus interempta, vos meliùs nostis. Nec enim talia vos aut ex ipsa sui magnitudine latere potuerunt, & ex ipsa vicinitate, seu potiùs visione terruerunt: Veruntamen eorum cum suis auctoribus vanitas, non sine magno nostri generis opprobrio penitus interiit. Nec inuentus est qui populum ex ipsorum superstitione, vel hæresi post illos irretierit. Fuerunt enim, Iudas Galilæus, Theodas magnus, quos post ipsorum interitum nemo recolit, nemo venerari vel imitari contendit. Maximus horum hæresiarches Iesus Nazaræus surrexit, qui se Deum & Dei filiù prædicans, legis obseruationes nihili pendit, multorumq; oculos & animos signis suis & præstigijs illiciens conuertit. Suscepit tamen & in se decreta legis, quæ contempsit, realiter hæc adprobans, quæ verbaliter interdixit. Sed quorsum ista? Scimus, à Dño, Moyse sancto legem datam, à patriarchis verbis & effectibus approbatam, à prophetis nihilominus obseruatam, quibus & Deus miracula dedit

*Iudas &
Theodas
pseudochristiani.
Blasphemia
Phariseorū
in Christum:*

dit facere, qualia Iesus patrare non potuit. Quis enim nesciat, Moysen cum Dño, quasi hominẽ cum homine, collocutũ? Quis nesciat, Heliã igneo curru ad sidera transuectũ? Quis ignoret, cadauer Helisei mortuũ sepulchro iniectum suscitasse? Quis ambigat, cæteros DEI sanctos miracula plurima & prodigia perpetrasse? quorum tamen nullus hãc dignitatem diuini nominis vsurpauerit, nullus legẽ viuendi nouã adinuenerit. Denique sancti prophetæ, abiecto habitu, voce humili, quantum datur intelligi, non sponte, sed torrente spiritu locuti sunt. Hic autẽ ad ostentationem agens omnia, passim verba vana iactauit. In tantum enim eius processit insania, vt & principes sacerdotum eius laceraret contumelijs, scribas & pharisæos hypocritas appellaret. Quis horum prophetarum id præsumpsit? Sed iste præsumptionis suæ dignum finem inuenit. Atque vtinam memoria eius cum ipso periisset, nec superesset qui errorem doctrinæ ipsius, semel emortuum, resuscitaret, Sed præter votum accidit. Ecce vt templum sanctum, ciuitas sancta, leges patriæ Romano

*Authoritatem Christi
diminuunt
ex circumstantijs.*

Odijs magnitudo declaratur.

præsidi & Romanis legibus exposita
 sint. Non est qui condoleat, nō est qui
 misereatur, nemo est q̄ iudicet, nemo
 qui reputet. Trahimur ad iudicium,
 & sustinemus: seducimur, & assenti-
 mur: in diremptionem sumus, & ta-
 cemus. Isti præcipuè Galilæi in ma-
 nus Romanorū nos tradunt, dū san-
 guinē Iesu, quasi innocentis hominis,
 in nos & in genus nostrum refundere
 non erubescūt. Expediit itaque nobis,
 vt pauci pereant, ne Romani totū lo-
 cum deleāt, & gentē. Et duobus enim
 malis si neutrū vitari poterit, minus
 & tolerabilius eligendū est. Prospice-
 re tamen & errantibus, & salutis of-
 ferre remedium, magis est sententiæ
 quā de voluntario ipsoꝝ interitu vel
 perditione gratulari. Neque enim nos
 in periculis positi, cuiusquā desidera-
 mus periculum: sed quod nostro po-
 tius competit officio, lapsos reforma-
 re, errantes corrigere, periclitantibus
 adesse, summoperè studemus. Perpen-
 dat igitur & hic animi nostri mansue-
 tudinem: tempus habet, habet indu-
 cias, quo interstitio possit animum re-
 ligioni reuocare. Habet potestatem
 pro se quæ expediunt allegare, ver-
 bisque

*In odium
 trahuntur
 discipuli
 Christi.*

bisque excusatorijs obiecta refelle-
 re: Tunc repletus Matthias Spiritu
 Sancto, extensis in cælum manibus,
 dixit: De obiectis, viri fratres, quæ
 vos crimina dicitis, non oportet me
 multa dicere: quoniam quidem Chri-
 stianum esse non est criminis, sed glo-
 riæ, Nam ipse dicit per Prophetam,
 dicens: Vocabo seruos meos in no-
 uissimis diebus nomine alio. Ponti-
 fex Ananus dixit: Quomodo? non est
 criminis, legem sanctam pro nihilo
 ducere? DEVM inhonorare, fabulif-
 que superstitiosis & inanibus vacare?
 Matthias respondit: Si verbis meis pa-
 tienter auditum præbeatis, docebo
 qualiter hoc quod prædicamus, fabu-
 losum non sit, sed ab initio legis te-
 stimonijs approbatum. DEVS pa-
 trum nostrorum, Abraham patrem
 nostrum eduxit de Vr Chaldæorum,
 repromittens ei terram Chanaan se-
 daturum, cum neque filios, neque fi-
 lias haberet, & Sara vxor eius sterilis
 esset: de qua tamen scriptum est, Cre-
 dit Abraham Deo, & reputatum est il-
 li ad iustitiam. Et locutus est Domi-
 nus ad Abraham, dicens: Iuxta con-
 dictum reuertar ad te, & habebit Sa-

*Christiano-
rum nomen
gloriosum.*

*Prædicatio
Apostol.
per succes-
sionem gla-
riam Dei
querit.*

ra filium. Per repromissionem ergo natus est Abraham patri nostro filius, quem appellauit Isaac. Ex illo autem Jacob, qui primogenita quidem fratris surripiens, electus à Domino, in quo repromissio fructificaret, sicut scriptura dicit: Jacob dilexi, Esau autem odio habui. Cumque zelaretur Esau Iacob, ut eum occideret, abiit Iacob in Mesopotamiam ad Laban, & seruiuit ei sub mercede, usquequo loqueretur ei Dñs, dicens: Reuere in terram natiuitatis tuæ. eroque tecum, & eruam te, & liberabo, dicit Dñs. Cum ergo abiisset cum multa familia & peculio, & venisset in Phanuel, descendit vir & luctabatur cum eo usque mane. Dixitque ad eum: Dimitte me, aurora est. Qui respondit ei: Non dimittam te, ni benedixeris mihi. Et benedixit ei, dixitque: Non vocaberis vltra Iacob, sed Israël erit nomen tuum. Sciscitante autem illo nomen viri, ait: Cur quæris nomen meum? quod est mirabile. Et abiit Iacob, & cum illo quos genuerat in terra aliena duodecim patriarchæ: quibus præmisit Dominus in Aegyptum, firmamentum & saluatorem, qui adesset eis, & semini eorum,

Mutatio nominis Iacob.

in tempore afflictionis suæ. Facta deinceps fame in terra Chanaan, descendit Israël in Aegyptum, in animabus septuaginta, & habitauerunt patres nostri in oppidis Gessen, & multiplicati sunt nimis. Cùm ergo affligerentur ab Aegyptijs, surrexit Moyses, vir grationis potens & eruditus, qui fugiens Pharaonem persequentem, deuenit in Madian. Vbi dum pasceret oues soceri sui sacerdotis Madian, in deserto, apparuit ei Dñs in igne flammæ rubi. Adpropinquante autē illo, vt videret visionē mirabilē, dixit ad eū Dominus: Solue calceamentum de pedibus tuis. Quid autē, fratres (scientibus enim legē loquor) signum repudij fuit? Quod intelligens idem vir sanctus, ait: Obsecro Domine, mitte quem missurus es: significans videlicet, quod iisdem potestē scribit, filijs Israël, dicens: Prophetam vobis suscitabit Dominus de fratribus vestris, tanquā me ipsum hunc audictis, iuxta omnia quæ locutus fuerit vobis. Et iratus Dominus in Moysen, ait: Ecce Aaron frater tuus venit in occursum tuum, ostendens nondum consummatam plenitudinē tēporis, in quo verus ille nuncius ad-

Transmittitur ab Aegyptijs, surrexit Moyses, vir grationis potens & eruditus, qui fugiens Pharaonem persequentem, deuenit in Madian.

Moyse apparet in Rubo.

*Legatio ad
Pharaonem
suscepta pro
liberatione
Israëlis.*

esset, qui populum suum non de manu significatiui Pharaonis, sed de potestate intellectualis & significati, qui est diabolus, liberaret. Significatiua enim cætera omnia, quæ gesta sunt fuisse, Phasæ vestrum indicio est, quod à patribus ad literam celebratum, maxima in se mysteria continere, manifestis & euidentibus de causis patet. Quid enim esus agni carnium proderat ad conscientiam? Quare renes accingitis? Quare baculos in manibus, calceamenta in pedibus habetis? Hæc omnia, fratres, licet sciētiam legis habere videamini, sicut scriptum est, si non credideritis, non intelligetis. Quomodo enim sanguis agninus in utroque poste, & in superliminari aspersus, ab exterminatore vos eriperet, nisi crucem IESV, qui dicitur Christus, figuraret? De ipso nanque Esaias dicit: Sicut ovis ad occisionem duceretur, & inter cætera, inter iniquos reputatus est. Ut ergo nomen Iesu pontifex audiuit, furore repletus ait: Hæc itaque ad destructionem legis prosequeris? An ignoras scriptum, Si quis propheta vel somniator in Israël surrexerit, ut auertat vos à lege Domini

*Prophetia
de passione
Messie.*

Domini vestri, morte moriatur ho- *Christi Pro-*
 mo ille. Matthias respondit: Propheta *phetarum*
 ille de quo nobis sermo, non solum *authoritas.*
 propheta, sed & Dñs est prophetarū,
 & DEVS. Dei filius, cuius diuinitas
 manifestis indicijs declaratur. Hac
 igitur ratione ductus, in ipsum cre-
 didi, sperans q̄ in confessione nomi-
 nis eius perseuerabo. Pontifex dixit:
 Quid si dentur inducię, vis ne pœnite-
 re? Matthias respondit: Absit à me,
 vt à veritate quàm semel inueni, non
 per pœnitentiam, sed per apostasiam
 digrediar. Iesum Nazarænum, quem
 vos quidem negastis, verum Dei fili-
 um, per omnia patri consubstantia-
 lem, & coæternum, atque coequalē,
 corde confiteor, ore prædico: CHRIS-
 TI seruus sum, aliud esse nō potero.
 Tunc pontifex obturans aures suas, & *Signa furo-*
 stridens dentibus, in eum clamauit, *ris.*
 & ait: Blasphemauit. Et subiunxit, Au-
 diat legem. Et lecta est, iuxta quod at-
 tinebat: Homo qui maledixerit Deo
 suo, portabit peccatum suum: & qui
 blasphemauerit nomen Domini, mor-
 te moriatur. Lapidibus obruet eum
 omnis multitudo: Non parcat illi ocu-
 lus vester. & auferetis malū ex vobis.

P 3

Cum

Cum igitur vir sanctus nec blandimentis everti, nec minis aut terroribus concuti posset, protulit in eum, sententiam. Os enim, inquit, tuum contra te locutum est, sanguis tuus contra caput tuum. Proinde ductus est ad poenam. Cum ergo venisset ad locum Bethlaskila, id est, domum lapidatorum, silentium indixit, & ait: Scriptum namque est, cum videro faciem Domini Dei Sabbath, nunquam non vivet anima mea? (vel ut alij peritiori Iudæo, secundum Hebraicam veritatem magis placuit.)

*Suspensio A-
post. ad Do-
minum.*

Quando veniam & apparebo ante faciem Domini? Ait enim, quia prima & ultima litera nominis, quæ sunt Mem & Iod, simul iunctæ, resonant: quin & ipse per has literas alluserit ad nomen suum, versiculo Psalmi. Et subiunxit vir sanctus. Hypocritæ, benè prophetauit de vobis David, dicens: Captabant in animam iusti, & sanguinem innocentem condemnabant, & Ezechiel ait: Mortificabant animas quæ non moriuntur. Testes igitur duo numero, secundum legis mandatum posuerunt manus eius super eum, & in tumultu lapidum deiecerunt eum, ac primi lapides misce-

*Consuetudo
lapidandi
veterum.*

turæ

runt, Matthias autem petijt illos duos lapides consepeliri sibi, in testimonium illis. Et lapidatus ab illis, securi quoque Romano more percutitur, vt quasi præsidi Romanæ maiestatis in hoc aliquid deferretur. Tunc extensis ad cælum manibus, reddidit spiritum, die vj. Kalendarum Martiarum. Et accedentes viri ex discipulis eius, sepelirunt eum: quorum nomina sunt hæc: Lachis, Kaph, Himna, Heimhda, Samuel, Simon, Naamen, Ioseph, Ismahel, Simeon, Ioannes. Quique Ioannes gratia Dei destitutus apostatauit, cæteris permanentibus in fide Domini nostri Iesu Christi, cui est honor & gloria cū æterno patre & sancto Spiritu, per omnia sæcula sæculorum, Amen.

*Martyrium
Apostol.*

*Sepultura
B. Matth.*

*Apostatatio
discipuli,*

HISTORIA DIVI MARCI
Euangelistæ, ex vetustissimo codice descripta, incerto
authore.

Et idem tempus, quo dispersi erant Apostoli toto orbe terrarum, contigit beatissimum Marcum ad Aegypti regionem diuina voluntate pertingere, vnde eum Euangelistam Sancti

*Dispersio
Apostolorum.*